

24. okt. 2016

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremkomme med en redegørelse til FM 2017, over hvilke skoler der mangler henvendelsessteder for børn og unge omkring deres sociale problemer, og hvilke initiativer der planlægges for at afhjælpe disse mangler.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Siumut ønsker at takke forslagsstiller Anthon Frederiksen for et spændende forslag.

Det er taknemmeligt at man her i landet har større og mere udbredt interesse i børn og unge vilkår, ikke kun politisk, men også ved at Børneombudsmanden i forbindelse med sit virke fremkommer med udtalelser. Dette giver også øget fokus og nysgerrighed over for de unges levevilkår.

Det er sørgeligt at tit se, at vore børn som vi altid kalder for vores ressource, mistrives i deres hjem. Det med at børn bliver ramt af de voksnes handlinger er uacceptabelt. Vi skal opfordre til at forældrene skal tage deres ansvar og opdragelse alvorlig og være forbilleder.

Kommunerne har et ansvar, og de har pligt til at holde et godt borgernært service. Inden for socialområdet er deres ansvarsområde, at hjælpe folk med at komme ud af deres udfordringer. Siumut lægger vægt på hurtig og passende service, når børn er involveret, og vi er helt opmærksomme på, kommunernes position med hensyn til deres opgaver. Derfor må vi stille os det spørgsmål, om vi altid skal overdrage sager om børn til de instanser der har mest at lave? Vi mener ikke at det er på sin plads, hvorfor Siumut er åbne over for nye tiltag. Og vi støtter de beslutninger som kommunerne tager ud fra deres selvstyre. I nogle kommuner har man skolekonsulenter, hvorfor vi opfordrer kommunerne om at gøre det som de har pligt til.

Naalakkersuisut vil sammen med kommunerne og implicerede organer, især inden for socialområdet, sundhedsområdet samt uddannelsesområdet udveksle informationer. Siumut har ligledes bemærket forslagsstillerens udmelding. Derfor forstår vi nervøsiteten.

Selv om Naalakkersuisut i deres svarnotat nævner initiativer, kan vi udmærket forstå Anthon Frederiksens nervøsitet. Vi har interesse i dyberegående undersøgelser, hvorfor vi henviser punktet til en relevant udvalg og ønsker udvalget godt arbejde.

Laura Táunâjik

Siumut